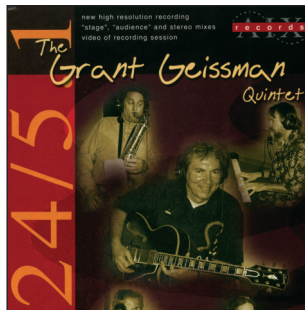

ANTON FERDINAND TIETZ

Caro Mitis
CM 0022004
Surround SACD

Vydavateľský dom Essential Music so značkou Caro Mitis, ruský fenomén na trhu nosičov s muzikom zaznamenanou vo vysokom rozlíšení nie je žiadnou neznámou. Jeho producent Michail Serebrianyj sa pravdepodobne s gustom prehráva v archívoch zabudnutej hudby rovnako zabudnutých autorov, ktorí mali tú smolu, že ich dnes už len málokto pozná. Nepriazeň osudu a beletrizované legendy, ak už nie priamo klebety, spôsobili, že sa napríklad z takého Salieriho, vo svojej dobe nesporného úspešného skladateľa, spravil netalentovaný netvor, patrón priemernosti a Mozartov úkladný vrah. Anton Ferdinand Tietz (1742 – 1810), nemecký huslista a skladateľ, žil a tvoril striedavo v Norimbergu a vo Viedni, aby sa neskôr v nádeji na úspešnejšiu kariéru usadil v ruskom St. Petersburgu, kde skutočne dosiahol skvelé úspechy. Brilantný husľový virtuóz a talentovaný skladateľ bol už vo svojej dobe postavou zahalenou rúskom tajomstva. V metropole severu si vybudoval postavenie poprednej osobnosti komornej hudby pri dvore cárovnej Kataríny Veľkej. Čoskoro sa preslávil ako najlepší skladateľ a jeho brilantné kompozície sa stali veľmi populárnymi. Okolo Tietza sa rýchlo šírila romantická aureola, ktorá však bola odvrátenou stránkou života plného intríg zo strany závidlivcov. Materiál tohto albumu je prierezom tvorby zabudnutého génia. Obsahuje jednu symfóniu, duet, kvarteto, kvinteto a nakoniec bravúrny koncert pre husle a orchester Es dur. Orchester Pratum Integrum pod vedením koncertného majstra Sergeja Filčenka je známy i za hranicami svojej vlasti ako precízny a do maximálnej možnej miery autentický interpret starej hudby hranej na historických nástrojoch. Tietzovho diela sa zhostil so samozrejmom bravúrou, ľahkosťou a interpretačnou istotou, podopretou skvelými hráčskymi výkonmi, bezchybnou intonáciou a empatickou súhrou. Ak ste ochotní vybočiť zo stereotypu, kde vedľa Mozarta, Haydna a ďalších zvučných mien niet miesta pre (nepravom) zabudnutých skladateľov, potom určite oceníte iskrivé majstrovstvo autora, ktorého pre vás znovu objavil ruský label Caro Miti. Jeho dielo vám servíruje na podnose vysoko sofistikovane realizovanej nahrávky, čo sa dozaista stane ozdobou vašej fonotéky

Zvuk ★★★★★
Hudba ★★★★★

THE GRANT GEISSMAN QUINTET

There and back again
AIX Records

Multichannel DVD Audio/Video

Aix Records prináša ďalšiu živú a paradoxne zároveň štúdióvu nahrávku s vysokým rozlíšením na DVD-Audio disku, ktorý je pri tejto značke už tradične obojstranný, a tak prístupňuje identický materiál aj majiteľom konvenčných DVD prehrávačov. Gitarista Grant Geissman si do štúdia prizval zdatných a ostrieľaných sidemanov, aby spolu nahrali desiatku skladieb nesúcich sa v duchu stráviteľnejšej odnože fussion, koketujúcej miestami až s popjazom. Hlavný protagonist, striedajúci dvojicu (Ajha! Instrumentálny bigamista!) semiakustických Gibsonov, má na svojom konte už plejádu zaujímavých spoluprác. Nevyhýba sa ani výletom mimo jazzového teritória, keď si zahrál napríklad s Robbiem Williamsom na jeho albume Escapology. Jeho kvality zužitkovali tiež umelci ako Placido Domingo či Elvis Costello. Okrem toho stihol vydať jedenásť sólových albumov. Na tomto disku mu sekunduje Gordon Goodwin na saxofónoch, Jim Cox na klavíri a elektrickom Rhodes piano, Jimmy Johnson na päťstrunovej basgitare značky Alembic a Gregg Bissonette na bicích, ktorý je známy skôr rockovému publiku, keď spoločne s bratom tvorí jednu z najvyťaženejších rytmík v L.A. Kultivovane podanej muzike nechýba potrebné iskrenie, i keď prevláda disciplína, akú si hra z listu vyžaduje. Priestor pre improvizáciu, ktorá je najdôležitejšou ingredienciou jazzového muzicírovania, je poskytnutý predovšetkým hlavnému protagonistovi, o niečo menej potom saxofónu a pianu, po jednom sóle si strihnú aj basista a bubeník. Geissmanove kompozície sa príjemne počúvajú a melodicky ani harmonicky neurazia, veľké prekvapenia sa však takisto nekonajú. V témach aj improvizáciách strieda techniky hry plektrom, prstami a bottle neckom, jeho riffy i slide hrania sú citeľne bluesové, ale predsa iné než u B. B. Kinga, Claptona či Moora. Zo zvukového hľadiska je disk skutočnou lahôdkou. DVD-Audio strana poskytuje 5.1 pódiový mix s 96 kHz/24-bitovým záznamom. Majitelia obyčajných DVD playerov si môžu vybrať z troch alternatív: 5.1 audiodienný mix vo formáte Dolby Digital, 5.1 pódiový mix vo formáte DTS a PCM stereo mix s dvojnásobnou vzorkovacou frekvenciou než pri konvenčnom CD. Čo dodať?

Zvuk ★★★
Hudba ★★★★★

ERIC BIBB AND NEEDED TIME SPIRIT & THE BLUES

Opus 3

Hybrid Multichannel SACD

S menom ostrieľaného bluesmana Erica Bibba sa stretávate prostredníctvom recenzií v našom časopise pomerne často. Tentoraz som pre vás vybral album, ktorý majster „spískal“ s partičkou škandinávskych borcov pre slávny štokholmský label Opus 3 v prvej polovici roka 1994, teda pred viac než desiatimi rokmi. Svieže dielko hľadajúci zub času vôbec nepoškodil, obsahovo i formálne znie stále veľmi aktuálne. Premiéra albumu na viackanálovom SACD poteší predovšetkým milovníkov priestorových snímok s vysokým rozlíšením. Ale ukrátení nebudú ani majitelia CD prehrávačov, disk totiž možno prehrať i v nich, aj keď „iba“ stereo. Ani takto neznie Bibbovo blues zle, to pravé orechové je to však predsa len cez SACD player. Tam sa prejaví všetky nuansy sofistikovaného záznamu Blumleinovou metódou, ktorou materiál nahral majster zvuku a producent Jan-Eric Persson. Krištáľovo priezračný sound je naturálny a bohatý na priehrdtie detailov v audiofilnom poli. Jeho prostredníctvom sa vám do obývačky na viac než hodinku nastáhuje bluesové spoločenstvo pod vedením čierneho gitaristu a speváka, predstaviteľa zemitého južanského blues. I keď ide o virtuálnu návštevu, predsa sa nestačíte čudovať, ako to Afroameričanom funguje s tými na prvý pohľad chladnými a rezervovanými škandinávskymi. Iskrivé muzicírovanie však stiera všetky hranice, predsudky a predpojatosti. Pätnásť „peciek“ tohto albumu má kúzelnú atmosféru, čo nenechá nikoho na pochybách, že emócie sú univerzálne a vďaka hudbe sa dajú tmiť akékoľvek hlúpe animozity. Pre tých, ktorých zaujímajú technické detaily, ešte pár informácií o tom, na čom sa nahrávalo: vákuovo elektrónkový stereo-mikrofón AKG C-24 snímal všetko, okrem akustického kontrabasu – ten bol nahraný cez Neumann U-89. Potom sa všetko zmiešalo na zákazkovo stavanom pulte a poslalo do analógového magnetofónu Telefunken M-28C, konkrétne na pás BASF SM-468. Hotovo. Vskutku pekná práca. Odporúčam všetkým, čo ocenia fakt, že táto muzika je niekoľko galaxií vzdialená všetkému, čím nás dennodenne krmia komerčné rádiá.

Stranu pripravil Andrej Turok

Zvuk ★★★
Hudba ★★★★★